

Josefa i Elisa Úriz (a l'esquerra de la imatge) a principis dels cinquanta del segle passat, amb Dolores Ibárruri i altres activistes de les organitzacions femenines. PRESENCIA

L'exili inacabable de les germanes Úriz

“

El periple de les germanes Úriz va començar a Navarra i es va cloure al Berlín oriental

El Museu Memorial de l'Exili (MUME) de la Jonquera acull una exposició dedicada a Josefa i Elisa Úriz, dos autèntics referents de compromís polític i lluita per la renovació pedagògica que van deixar una intensa empremta al nostre país

PERE BOSCH I CUENCA

● Les germanes Josefa i Elisa Úriz són dues autèntiques desconegudes al nostre país. De fet, caldria afegir que l'oblit és compartit amb bona part de les persones que es van veure obligades a emprendre el camí de l'exili a partir del 1939. En el cas de les germanes Úriz l'ostracisme té, però, una explicació afegida. Una amiga amb qui van compartir exili al Berlín oriental,

Olga García Domínguez, l'atribueix al fet que "eren comunistes i aquí sempre s'ha tractat de minimitzar el treball intel·lectual que van dur a termes les militants comunistes".

En tot cas, una exposició que s'inaugurarà dissabte que ve al Museu Memorial de l'Exili (el MUME) de la Jonquera intenta recuperar la trajectòria d'aquestes dues germanes, especialment intensa en allò que fa referència a la renovació pedagògica, la defensa dels drets de la dona i els in-

fants i la lluita contra el feixisme. El periple vital d'aquestes dues germanes va començar lluny del nostre país. Josefa Úriz va néixer a Badostáin el 1883 mentre que la germana petita va fer-ho deu anys després a la localitat de Tafalla, on havia estat destinat el seu pare, Benito Úriz, capità d'infanteria. La influència del pare serà determinant a l'hora d'explicar la llibertat amb què podrà desenvolupar-se la vocació d'ambdues germanes. Benito Úriz era un home d'idees liberals, que havia com-